Секція Фінанси	
УДК 336.71:004.9	
Дата першого надходження статті до видання	2026-08-30
Дата прийняття статті до друку після рецензування	2026-09-30
Дата публікації/оприлюднення	2026-09-30

ПОТЕНЦІАЛ НЕОБАНКІВ У РОЗШИРЕННІ ФІНАНСОВОЇ ІНКЛЮЗІЇ В УКРАЇНІ

Вергелюк Юлія Юріївна
кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансових ринків та технологій,
Державний податковий університет, Ірпінь, Україна
e-mail: verheliuk@ukr.net
https://orcid.org/0000-0003-1773-6631

Ганцяк Михайло Олегович
доктор філософії,
Державний науково-дослідний інститут інформатизації та моделювання економіки,
Київ, Україна
e-mail: m.hantsyak@ukr.net
https://orcid.org/0000-0002-6136-3193

Болдов Андрій Олександрович
проректор з європейської інтеграції та цифрової трансформації,
Державний податковий університет, Ірпінь, Україна,
e-mail: a.o.boldov@dpu.edu.ua
https://orcid.org/0000-0002-0411-3972

Анотація. Цифровізація банківської діяльності розширює можливості дистанційного доступу до фінансових послуг, однак поширення необанків саме по собі не гарантує відповідного зростання фінансової інклюзії через збереження бар'єрів використання цифрових фінансових сервісів окремими категоріями населення. Мета дослідження – обґрунтування потенціалу необанків у розширенні фінансової інклюзії в Україні з урахуванням виявлених бар'єрів. Дослідження ґрунтується на аналізі відкритих даних про діяльність необанків, що функціонують у межах банківської системи України, їх клієнтське охоплення та функціональні можливості цифрових сервісів. Порівняльний аналіз і систематизацію застосовано для зіставлення функціональних можливостей необанків та групування проявів їх інклюзивного потенціалу і чинників, що обмежують його реалізацію. Встановлено, що інклюзивний потенціал необанкінгу формується у взаємозв'язку доступності, використання та якості фінансових послуг. Дистанційна модель обслуговування послаблює територіальні й часові обмеження, однак не усуває бар'єри фінансової інклюзії повністю, а частково трансформує їх у цифрове середовище. Аналіз функціональних можливостей необанків України показав однорідність базових цифрових банківських послуг та відмінності у ширшому продуктовому функціоналі. Обґрунтовано комплекс напрямів посилення інклюзивного потенціалу необанкінгу, що охоплює розвиток цифрової інфраструктури, підвищення фінансової та цифрової грамотності, адаптацію цифрових сервісів, посилення кібербезпеки та розширення доступності цифрових фінансових продуктів. Наукова новизна одержаних результатів полягає в поглибленні теоретико-методичного підходу до визначення інклюзивного потенціалу необанкінгу через взаємозв'язок доступності, використання та якості фінансових послуг з урахуванням бар'єрів, що обмежують його реалізацію. Подальшого розвитку набув підхід до обґрунтування напрямів посилення такого потенціалу на основі взаємозв'язку виявлених бар'єрів, напрямів їх подолання та очікуваних інклюзивних результатів. Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їх використання необанками та банками, на базі яких вони функціонують, для вдосконалення цифрових фінансових продуктів і каналів дистанційного обслуговування з урахуванням бар'єрів фінансової інклюзії.

Ключові слова: фінансова інклюзія, необанки, інклюзивний потенціал, цифровий банкінг, фінансові технології, цифровізація, цифрові фінансові послуги, банківська система, сталий розвиток, кібербезпека.

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117

THE POTENTIAL OF NEOBANKS IN EXPANDING FINANCIAL INCLUSION IN UKRAINE

Verheliuk Yuliia
PhD in Economics, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Financial Markets and Technologies,
State Tax University, Irpin, Ukraine
e-mail: verheliuk@ukr.net
https://orcid.org/0000-0003-1773-6631

Hantsiak Mykhailo
PhD in Finance, Banking and Insurance,
State Research Institute of Informatization and Economic Modeling, Kyiv, Ukraine
e-mail: m.hantsyak@ukr.net
https://orcid.org/0000-0002-6136-3193

Boldov Andrii
Vice Rector for European Integration and Digital Transformation,
State Tax University, Irpin, Ukraine
e-mail: a.o.boldov@dpu.edu.ua
https://orcid.org/0000-0002-0411-3972

Abstract. Digitalization of banking activities expands opportunities for remote access to financial services; however, the spread of neobanks does not in itself guarantee a corresponding increase in financial inclusion, as certain population groups continue to face barriers to using digital financial services. The purpose of the study is to substantiate the potential of neobanks to expand financial inclusion in Ukraine, taking into account the identified barriers. The study is based on an analysis of open data on the activities of neobanks operating within the Ukrainian banking system, their customer reach, and the functional capabilities of their digital services. Comparative analysis and systematization were applied to compare the functional capabilities of neobanks and to group the manifestations of their inclusive potential and the factors limiting its realization. It was established that the inclusive potential of neobanking is shaped by the interrelationship between access to, use of, and quality of financial services. The remote service model reduces territorial and time-related constraints but does not completely eliminate barriers to financial inclusion, partly transforming them into barriers within the digital environment. The analysis of the functional capabilities of Ukrainian neobanks revealed similarities in basic digital banking services and differences in their broader product offerings. A set of measures to strengthen the inclusive potential of neobanking was substantiated, including the development of digital infrastructure, improvement of financial and digital literacy, adaptation of digital services, enhancement of cybersecurity, and expansion of access to digital financial products. The scientific novelty of the results lies in advancing the theoretical and methodological approach to defining the inclusive potential of neobanking through the interrelationship between access to, use of, and quality of financial services, taking into account the barriers that limit its realization. The approach to substantiating measures for strengthening this potential was further developed by establishing the relationship between the identified barriers, measures to overcome them, and expected financial inclusion outcomes. The practical significance of the results lies in their potential use by neobanks and the banks on whose infrastructure they operate to improve digital financial products and remote service channels, taking into account barriers to financial inclusion.

Keywords: financial inclusion, neobanks, inclusive potential, digital banking, financial technologies, digitalization, digital financial services, banking system, sustainable development, cybersecurity.

Вступ

Актуальність проблеми. Поява необанків стала закономірним проявом цифрової трансформації фінансового ринку та засвідчила перехід банківського сектору до нових бізнес-моделей. На відміну від традиційного обслуговування, вони будують взаємодію з наявними й потенційними клієнтами переважно через мобільні застосунки та інші дистанційні канали. Це змінює не лише спосіб надання банківських послуг, а й умови доступу до них: територіальні та часові обмеження послаблюються, проте зростає залежність споживачів від якості цифрової інфраструктури, наявності відповідних технічних засобів і достатнього рівня цифрових та фінансових навичок.

Водночас фінансова інклюзія поступово утвердилася як один із пріоритетів розвитку фінансових систем і знайшла відображення у завданнях Цілей сталого розвитку. Її значення посилюється на тлі

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117

одночасного зростання попиту на цифрові банківські продукти та збереження фінансового й цифрового виключення окремих груп населення. Поширення необанків не гарантує автоматичного розширення доступу до фінансових послуг, оскільки цифровий формат обслуговування може як усувати наявні бар'єри, так і створювати нові.

Для України це питання набуло особливої актуальності під впливом пандемії, повномасштабної війни, вимушеного переміщення населення, пошкодження фізичної банківської інфраструктури та зростання потреби в безперервному дистанційному обслуговуванні. Поряд із перевагами необанкінгу зберігаються інфраструктурні, технологічні, поведінкові, освітні та комунікаційні обмеження, які неоднаково впливають на можливості різних категорій населення користуватися цифровими фінансовими послугами. Це зумовлює потребу у визначенні бар'єрів, що стримують реалізацію інклюзивного потенціалу необанкінгу в Україні, та обґрунтуванні заходів, здатних розширити доступ до його послуг без зниження вимог до їхньої якості, безпеки й захисту прав споживачів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика розвитку необанкінгу представлена в працях українських і зарубіжних науковців. А. Семеног, О. Пахненко та А. Шалда [1] досліджують особливості функціонування необанків в Україні, основні тенденції та перешкоди їх розвитку. Д. Кретов [2] розглядає необанки в контексті трансформації традиційної банківської діяльності під впливом фінансових технологій, тоді як P. R. Palos-Sanchez, R. J. Chang-Tam та J. A. Folgado-Fernández [3] акцентують увагу на ролі необанків і FinTech у розвитку сучасних фінансових послуг та особливостях їх сприйняття користувачами.

Окремий напрям досліджень стосується цифрової фінансової інклюзії та чинників, що визначають можливості її розширення. О. Десятнюк, А. Крисоватий та О. Птащенко [4] досліджують сучасні тенденції фінансової інклюзії в Україні та значення цифрових технологій для підвищення доступності фінансових послуг. С. Науменкова, С. Міщенко та В. Міщенко [5] пов'язують розвиток цифрової фінансової інклюзії з досягненням Цілей сталого розвитку, а S. Cevik [6] розглядає фінансову інклюзію через доступність, використання та якість фінансових послуг. Проблематику бар'єрів цифрової фінансової інклюзії розвивають A. Trotta, C. Gallucci, F. Rania, E. Strano та R. Tipaldi [7], систематизуючи обмеження, що супроводжують поширення цифрових фінансів.

Виділення невирішеної частини проблеми. Незважаючи на значну увагу науковців до розвитку та функціонування необанків, їх потенціал у розширенні фінансової інклюзії залишається недостатньо дослідженим. Зокрема, потребують подальшого опрацювання бар'єри реалізації такого потенціалу та систематизація напрямів їх подолання в контексті функціонування необанків.

Мета статті. Метою статті є обґрунтування потенціалу необанків у розширенні фінансової інклюзії в Україні з урахуванням виявлених бар'єрів.

Наукова новизна. Наукова новизна одержаних результатів полягає в поглибленні теоретико-методичного підходу до визначення інклюзивного потенціалу необанкінгу через взаємозв'язок доступності, використання та якості фінансових послуг з урахуванням бар'єрів, що обмежують його реалізацію. Подальшого розвитку набув підхід до обґрунтування напрямів посилення інклюзивного потенціалу необанкінгу на основі взаємозв'язку виявлених бар'єрів, напрямів їх подолання та очікуваних інклюзивних результатів.

Практичне значення. Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їх використання необанками та банками, на базі яких вони функціонують, для вдосконалення цифрових фінансових продуктів і каналів дистанційного обслуговування з урахуванням виявлених бар'єрів фінансової інклюзії. Запропонований взаємозв'язок «бар'єр – напрям посилення – очікуваний інклюзивний результат» може бути використаний для визначення пріоритетів розвитку необанкінгу та реалізації заходів державної політики у сфері фінансової інклюзії, фінансової грамотності й захисту споживачів фінансових послуг.

Методологія

Методи дослідження. Дослідження ґрунтується на аналізі відкритих даних про діяльність необанків, що функціонують у межах банківської системи України, їх клієнтське охоплення та функціональні можливості цифрових сервісів. Порівняльний аналіз застосовано для зіставлення функціональних можливостей досліджуваних необанків у контексті доступності та використання фінансових послуг. Систематизацію використано для групування проявів інклюзивного потенціалу необанкінгу та чинників, що обмежують його реалізацію, за вимірами доступності, використання та якості фінансових послуг.

Джерела даних. Інформаційну базу дослідження сформовано за даними Національного банку України, Світового банку, офіційних ресурсів необанків і банків, на базі яких вони функціонують, Google Play та App Store, а також міжнародних аналітичних і наукових джерел.

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117

Інструменти аналізу. Зібрані дані опрацьовано шляхом їх порівняння, групування та систематизації; результати представлено у формі порівняльних та аналітичних таблиць.

Обмеження дослідження. Основним обмеженням дослідження є нерівномірність публічного розкриття даних про діяльність окремих необанків, що обмежує можливості їх прямого кількісного порівняння. Одержані результати характеризують інклюзивний потенціал необанкінгу, однак не передбачають кількісного оцінювання його фактичного впливу на рівень фінансової інклюзії в Україні.

Результати

Цифрова трансформація стала невід'ємною складовою розвитку більшості секторів економіки, проте фінансовий ринок вирізняється особливо високими темпами освоєння та практичного впровадження технологічних інновацій. Одним із найбільш виразних результатів цієї трансформації стало становлення необанкінгу як окремого сегмента ринку банківських послуг. Його розвиток дедалі виразніше набуває ознак зрілості: пріоритет поступово зміщується від переважного нарощування кількості користувачів до монетизації сформованої клієнтської бази, підвищення операційної ефективності та розширення продуктового портфеля. Підкреслимо, що охоплення клієнтів продовжує зростати: у 2025 р. п'ять найбільших необанків світу сукупно обслуговували 234,8 млн осіб, що на 19,7% перевищувало показник 2024 р. [8]. Це вказує на збільшення масштабів діяльності необанків на фінансовому ринку та подальше зростання їх клієнтської бази.

У межах цього дослідження необанкінг тлумачимо як діяльність необанків на ринку фінансових послуг, організовану через цифрові канали взаємодії з клієнтами. Таке розуміння сформоване на основі узагальнення наукових підходів, у яких сутність необанків розкривається крізь призму їхніх інституційних, технологічних, організаційних і функціональних характеристик. Зокрема, А. Семеног, О. Пахненко та А. Шалда визначають необанки як модернізовані фінансові установи, які працюють виключно в мережі Інтернет без фізичних представництв і пропонують клієнтам новітні технології та банківські продукти, зокрема з використанням ліцензії материнського банку [1]. Дещо іншим є підхід Д. Кретова, який стверджує, що необанки – це фінтех-компанії, які функціонують на основі інноваційних цифрових платформ без фізичних відділень, надають стандартні банківські послуги та взаємодіють із клієнтами через цифрові канали [2]. Важливим організаційно-правовим аспектом функціонування необанків є ліцензійне забезпечення їхньої діяльності. Більшість таких установ не має власної банківської ліцензії та надає послуги у партнерстві з традиційними банками, діючи в межах їхніх ліцензій. На цій особливості акцентують зарубіжні науковці, визначаючи необанк як компанію, що надає фінансові послуги на основі партнерських відносин із ліцензованими банками [3] Проте така модель не є універсальною, оскільки у світовій практиці функціонують необанки, які мають власні банківські ліцензії та самостійно здійснюють банківську діяльність. Отже, за ліцензійною моделлю доцільно розрізняти необанки з власною банківською ліцензією та необанківські проєкти, що функціонують на основі ліцензії банку-партнера.

Наявні трактування безпосередньо не розкривають зв'язку необанкінгу з фінансовою інклюзією, лише частково враховуючи доступність і клієнтоорієнтованість послуг. Тому необанк пропонуємо визначати як цифрово орієнтованого суб'єкта фінансового ринку, який діє на підставі власної банківської ліцензії або у партнерстві з ліцензованим банком, надає послуги дистанційно та за умови цифрової доступності й належного захисту споживачів сприяє фінансовій інклюзії.

Фінансова інклюзія є концепцією, що в контексті виконання Україною Цілей сталого розвитку набуває наскрізного значення для різних сфер соціально-економічних відносин, зокрема для ринку фінансових і банківських послуг. Її зміст безпосередньо відображено в завданні 1.4, яке передбачає забезпечення рівного доступу населення, передусім бідних і вразливих груп, до фінансових послуг; завданні 8.10 щодо розширення доступу до банківських, страхових та інших фінансових послуг для всіх; завданні 9.c щодо забезпечення загального й доступного доступу до Інтернету; а також завданні 10.2, спрямованому на соціальну та економічну інклюзію незалежно від віку, статі, інвалідності чи економічного статусу. Завдання 8.3 і 9.3 додатково визначають необхідність розширення доступу мікро-, малих і середніх підприємств до фінансових послуг та прийнятного за вартістю кредитування. Для оцінювання фінансової інклюзії особливе значення має індикатор 8.10.2 – частка дорослого населення, яке має рахунок у банку, іншій фінансовій установі або користується послугами мобільних грошей [9].

На нашу думку, фінансова інклюзія – це стан залученості населення та суб'єктів господарювання до фінансової системи, що характеризується доступністю фінансових послуг, можливістю їх фактичного використання та належною якістю фінансового обслуговування.

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117

В умовах цифровізації важливим чинником розширення фінансової інклюзії стає використання цифрових технологій, які здатні знижувати інфраструктурні обмеження доступу до фінансових послуг. Особливого значення це набуває для груп населення, доступ яких до традиційних каналів фінансового обслуговування є обмеженим [4]. У цьому контексті вплив необанків на фінансову інклюзію реалізується через цифрові продукти та дистанційні канали обслуговування, що формують один із проявів цифрової фінансової інклюзії [5]. Виокремлені складові узгоджуються з підходом S. Cevik, відповідно до якого фінансова інклюзія розглядається за трьома основними вимірами – доступністю, використанням та якістю фінансових послуг [6].

Досліджуючи обмеження цифрової фінансової інклюзії, науковці об'єднують їх у п'ять груп. Бар'єри доступності охоплюють вартісні та інфраструктурні обмеження, цифровий розрив, недостатню цифрову й фінансову грамотність. Регуляторно-політичні бар'єри пов'язані з недосконалістю нормативного регулювання та захисту споживачів, технологічні й етичні – з кіберзагрозами та використанням персональних даних. Соціально-поведінкові чинники включають недовіру, гендерні диспропорції та культурний спротив, тоді як економічно-структурні – нерівномірний розподіл переваг цифровізації та недостатню стійкість бізнес-моделей фінтех-компаній [7]. Достатньо обґрунтованим вважаємо підхід, що враховує інфраструктурні бар'єри фінансової інклюзії. До них належать недостатній розвиток цифрової інфраструктури, обмежена цифрова грамотність населення та відсутність дієвої цифрової політики, що звужують можливості фактичного користування фінансовими послугами [10].

Значущість користувацьких компетентностей для фінансової інклюзії підтверджують результати Global Findex 2025 Світового банку: залежно від регіону від 33 до 59% дорослих, які не мають рахунку в банку або іншій аналогічній фінансовій установі, зазначили, що у разі його відкриття потребували б допомоги для користування ним. Водночас серед окремих груп населення зберігаються суттєві відмінності у спроможності самостійно користуватися фінансовими послугами [11]. Це свідчить, що формальне забезпечення доступу до фінансового рахунку або цифрового каналу обслуговування не є достатнім для його фактичного використання та потребує врахування спроможності користувачів самостійно взаємодіяти з фінансовими сервісами.

Розвиток необанкінгу став одним із проявів цифрової трансформації банківського ринку України. Орієнтація необанків на дистанційне обслуговування забезпечує швидкий і зручний доступ до фінансових послуг та зменшує залежність клієнтів від мережі фізичних відділень. Значення такої моделі особливо посилилося під впливом пандемії COVID-19 і повномасштабної війни, які обмежили можливості безпосереднього обслуговування клієнтів і прискорили поширення цифрових каналів взаємодії з банками [12].

Сучасний рівень фінансової інклюзії в Україні характеризується значним поширенням цифрових фінансових послуг, однак доступ до них та їх використання залишаються нерівномірними серед різних категорій населення. За даними Світового банку, у 2024 р. 88% дорослого населення України мали рахунок у банку або іншій фінансовій установі, а 83% здійснювали або отримували цифрові платежі. Водночас близько 4 млн дорослих залишалися поза банківським обслуговуванням [13]. Таке поєднання високого рівня використання цифрових фінансових послуг із збереженням фінансового виключення частини населення актуалізує питання інклюзивного потенціалу необанкінгу.

У межах дослідження розглянуто три діючі в Україні необанки – monobank, izibank і «Банк Власний Рахунок». Вони не мають власних банківських ліцензій: послуги надають відповідно АТ «УНІВЕРСАЛ БАНК», АТ «ТАСКОМБАНК» та АТ «ВСТ БАНК». Окремі фінансові результати izibank і «Банк Власний Рахунок» публічно не розкриваються, тому пряме кількісне порівняння необанків не проводилося.

Серед досліджуваних необанків найбільшу оприлюднену клієнтську базу має monobank. Якщо на старті діяльності база становила близько 500 тис. осіб, то у серпні-вересні 2026 р. вона досягла 11,1 млн [14]. Про інтенсивність користування свідчать понад 5,4 млрд карткових переказів і понад 14,2 млрд покупок на суму близько 11,9 трлн грн [15]. Це підтверджує, що зростання клієнтської бази супроводжується активним використанням цифрових сервісів для повсякденних платежів.

Що стосується izibank, актуальна окрема статистика клієнтів не оприлюднюється. Останні детальні оцінки керівництва належать до кінця 2022 – початку 2023 р., коли послугами користувалися понад 295 тис. осіб [16]. Станом на вересень 2026 р. застосунок мав 1 млн+ завантажень і близько 9,05 тис. відгуків у Google Play. Кількість інсталяцій не тотожна кількості клієнтів і використана лише як індикатор цифрової присутності.

Актуальні дані щодо кількості клієнтів проєкту «Банк Власний Рахунок» у відкритих джерелах також не оприлюднюються. На початку березня 2022 р. було відкрито 50 тис. карток, а станом на 26

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117

вересня 2022 р. клієнтська база становила 153 550 осіб [17]. Станом на вересень 2026 р. застосунок мав 500 тис.+ завантажень і близько 7,5 тис. відгуків; за звітом АТ «ВСТ БАНК» за 2025 р. мобільним застосунком банку користувалися понад 320 тис. клієнтів. Ці дані засвідчують подальше функціонування необанку, однак не дають змоги коректно зіставити його масштаби з monobank.

Наведені дані свідчать про поширення необанківських послуг в Україні та зростання ролі цифрових каналів у банківському обслуговуванні. Кількість клієнтів, завантажень мобільних застосунків та здійснених операцій характеризує передусім масштаби використання відповідних сервісів і не дає змоги повною мірою оцінити їх внесок у забезпечення фінансової інклюзії. Реалізація інклюзивного потенціалу необанкінгу залежить від того, наскільки дистанційна модель обслуговування сприяє подоланню наявних бар'єрів доступу до фінансових послуг та створює можливості для їх використання різними категоріями населення. Для визначення ролі необанкінгу у забезпеченні фінансової інклюзії систематизуємо прояви його інклюзивного потенціалу та чинники, що обмежують його реалізацію, за визначеними вище вимірами доступності, використання та якості фінансових послуг (табл. 1).

Таблиця 1

Систематизація інклюзивного потенціалу необанкінгу за основними вимірами фінансової інклюзії

Вимір	Прояв інклюзивного потенціалу необанкінгу	Чинники, що обмежують реалізацію потенціалу
Доступність	Дистанційне відкриття рахунків та отримання фінансових послуг; зменшення залежності від територіальної доступності банківських відділень; цілодобовий доступ до сервісів	Обмежений доступ до Інтернету та цифрових пристроїв; недостатня адаптованість цифрових сервісів для окремих категорій населення
Використання	Спрощення здійснення платежів, переказів та інших фінансових операцій; можливість регулярного дистанційного користування банківськими продуктами	Недостатній рівень цифрової та фінансової грамотності; недовіра до дистанційного обслуговування; складність використання цифрових сервісів окремими групами населення
Якість	Швидкість та зручність обслуговування; широкий функціонал мобільних застосунків; персоналізація фінансових послуг	Кіберризики та шахрайство; ризики порушення захисту персональних даних і прав споживачів; недостатня прозорість окремих умов надання послуг

Джерело: побудовано авторами.

Представлена систематизація засвідчує, що вплив необанкінгу на фінансову інклюзію має неоднозначний характер. Дистанційна модель обслуговування спрощує доступ до фінансових послуг, зменшує залежність від фізичної банківської інфраструктури та розширює можливості їх використання. Однак цифровий формат взаємодії переносить частину бар'єрів із фізичного середовища у цифрове: доступ до послуг стає залежним від наявності відповідних пристроїв та Інтернету, цифрових навичок користувача, доступності інтерфейсу, а також спроможності безпечно користуватися фінансовими сервісами [13]. Відтак розширення цифрової доступності банківських послуг саме по собі не забезпечує відповідного розширення фінансової інклюзії.

На неоднорідність використання необанків різними категоріями населення вказують також результати дослідження A. Amon та T. Jagrič, проведеного серед 2166 користувачів банківських послуг у 28 європейських країнах. Автори встановили, що залучення до необанкінгу залежить від соціально-економічних характеристик і банківських звичок користувачів. Зокрема, вища освіта була пов'язана з більшою ймовірністю користування виключно необанками, тоді як для респондентів із нижчим рівнем доходу така ймовірність була меншою [18]. Виявлені відмінності вказують на те, що потенційна доступність цифрових фінансових послуг не усуває нерівномірності їх фактичного використання різними категоріями населення.

З огляду на це, доцільно зіставити функціональні характеристики діючих в Україні необанків, які безпосередньо визначають можливості доступу та використання основних фінансових послуг (табл. 2).

Таблиця 2

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117

Функціональні можливості необанків України в контексті фінансової інклюзії

Функціональна можливість	monobank	izibank	«Банк Власний Рахунок»
Дистанційне відкриття рахунку та віртуальної картки	+	+	+
Валютні картки та рахунки	+	+	+
Міжнародні грошові перекази	+	-	-
Кредитування та розстрочка	+	+	+
Депозити та накопичувальні сервіси	+	+	+
Придбання державних облігацій	+	-	-
Страхові послуги	+	-	-
Банківські продукти для дітей	+	-	-
Цифрові інструменти для благодійних зборів	+	-	-

Примітка: «+» – відповідна послуга доступна; «-» – послуга не представлена.

Джерело: складено авторами за даними офіційних ресурсів необанків та банків, на базі яких вони функціонують.

Порівняння функціональних можливостей діючих в Україні необанків демонструє, що за базовими банківськими послугами їх пропозиції є достатньо однорідними. Усі досліджувані проєкти забезпечують дистанційне відкриття рахунку, використання віртуальних і валютних карток, здійснення основних платіжних операцій, доступ до кредитування та заощаджень. Відмінності стають більш помітними за межами базового набору послуг. Зокрема, ширші можливості щодо міжнародних переказів, інвестування у державні облігації та отримання страхових послуг представлені у monobank. Це розширює можливості використання необанкінгу для задоволення різних фінансових потреб у межах одного цифрового середовища, однак саме по собі не свідчить про відповідне розширення фінансової інклюзії.

Водночас розширення спектра цифрових фінансових послуг має значення не лише з позиції їх доступності, а й можливості поступового залучення користувачів до різних сегментів фінансового ринку. У дослідженні E. Aracil, J. Jung та A. Melguizo фінансова інклюзія розглядається як послідовний процес переходу від використання базових мобільних фінансових сервісів до депозитних, а надалі й кредитних послуг [19]. Цифрові фінансові сервіси можуть виступати початковою ланкою подальшого розширення фактичного використання формальних фінансових послуг.

Таким чином, розширення функціональних можливостей необанків створює передумови для залучення користувачів до ширшого спектра фінансових послуг, проте реалізація цього потенціалу залежить від усунення виокремлених у ході дослідження обмежень. З урахуванням їх характеру та особливостей функціонування необанків України основні напрями посилення інклюзивного потенціалу систематизовано в таблиці (табл. 3).

Таблиця 3

Напрями посилення інклюзивного потенціалу необанкінгу

Ключові бар'єри	Напрями посилення	Очікуваний інклюзивний результат
Обмеженість цифрової інфраструктури	Розвиток цифрової інфраструктури та розширення можливостей дистанційного доступу	Розширення доступу до фінансових послуг
Недостатня фінансова та цифрова грамотність	Підвищення фінансової та цифрової грамотності користувачів	Активізація використання цифрових фінансових послуг
Складність використання цифрових сервісів окремими групами	Адаптація цифрових сервісів до потреб різних категорій користувачів	Розширення доступу та можливостей використання послуг
Кіберризики та недовіра користувачів	Посилення кібербезпеки та захисту користувачів	Підвищення безпечності та якості фінансового обслуговування

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117

Обмежена доступність окремих фінансових послуг	Розширення спектра та доступності цифрових фінансових продуктів	Розширення доступу до фінансових послуг та можливостей їх використання

Джерело: складено авторами.

Запропоновані напрями мають реалізовуватися комплексно, оскільки усунення окремого бар'єра не забезпечує повної реалізації інклюзивного потенціалу необанкінгу. Розвиток цифрової інфраструктури розширює технічні можливості доступу до фінансових послуг, однак їх фактичне використання залежить також від цифрових і фінансових навичок користувачів та їхньої спроможності взаємодіяти з цифровими фінансовими сервісами. Необхідність комплексного підходу узгоджується з установленою у дослідженні G. B. Ferilli та співавторів залежністю цифрового фінансового розриву від розвитку FinTech, цифрової інфраструктури та рівня фінансової грамотності користувачів [20]. Водночас зростання інтенсивності використання цифрових фінансових сервісів актуалізує питання їх безпечного використання та захисту користувачів.

У контексті доступності цифрових сервісів окремого значення набуває їх адаптація до потреб користувачів із функціональними обмеженнями. Зокрема, на офіційній сторінці застосунку monobank для iOS задекларовано підтримку VoiceOver, збільшення тексту та інші системні засоби доступності, тоді як для izibank і «Банку Власний Рахунок» спеціальні функції цифрової доступності на офіційних сторінках їхніх застосунків не зазначені. Це вказує на необхідність подальшої адаптації цифрових каналів обслуговування до потреб різних категорій користувачів. З огляду на це, посилення інклюзивного потенціалу необанкінгу потребує одночасного впливу на доступність, використання та якість фінансових послуг.

Окремим напрямом посилення інклюзивного потенціалу необанкінгу в Україні є вдосконалення його інституційного забезпечення. Запровадження у 2025 р. правового статусу банку фінансової інклюзії та обмеженої банківської ліцензії створило передумови для диференціації моделей банківської діяльності [21]. Втім банк фінансової інклюзії та необанк не є тотожними поняттями: перший визначається передусім спрямованістю діяльності, тоді як другий – цифровою моделлю надання фінансових послуг. Це зумовлює необхідність врахування особливостей необанкінгу при подальшому вдосконаленні регулювання цифрових банківських послуг.

Важливим складником посилення інклюзивного потенціалу необанкінгу є також формування відповідних фінансових і цифрових компетентностей населення. Національною стратегією розвитку фінансової грамотності до 2030 року серед пріоритетів визначено підвищення цифрової фінансової грамотності населення, зрозумілість цифрових фінансових послуг, платіжну безпеку та захист від шахрайства [22]. Визначені Стратегією пріоритети формують відповідні орієнтири для необанкінгу щодо адаптації цифрових платформ до потреб різних категорій користувачів, підвищення їх безпечності та сприяння усвідомленому використанню фінансових послуг.

Отже, інклюзивний потенціал необанкінгу в Україні визначатиметься не лише доступністю цифрових сервісів і широтою їх функціоналу, а й можливістю повноцінного та безпечного використання фінансових послуг різними категоріями населення.

Обговорення

Інтерпретація результатів. Отримані результати дають підстави розглядати інклюзивний потенціал необанкінгу як поєднання доступності цифрових фінансових послуг, можливостей їх практичного використання та якості обслуговування. Дистанційна модель послаблює територіальні й часові обмеження доступу до банківських послуг, однак не усуває бар'єри фінансової інклюзії повністю, а частково змінює їх характер. Тому поширення цифрових каналів обслуговування саме по собі не слід ототожнювати з відповідним розширенням фінансової інклюзії.

Виявлені відмінності у функціональних можливостях необанків свідчать, що розширення спектра доступних цифрових продуктів створює передумови для задоволення ширшого кола фінансових потреб користувачів, проте не гарантує їх фактичного залучення до фінансових послуг. Реалізація інклюзивного потенціалу необанкінгу потребує комплексного усунення бар'єрів доступності та використання цифрових сервісів із одночасним забезпеченням належної якості й безпечності фінансового обслуговування.

Порівняння з іншими дослідженнями. Одержані результати узгоджуються з висновками K. Schmidt-Jessa та M. Stradomski [23], які за результатами дослідження польського банківського сектору серед переваг цифрових банків виокремлюють інноваційність, технологічну ефективність, швидкість та високий рівень користувацького досвіду, а серед обмежень – недостатню широту

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117

пропонованих фінансових послуг. Водночас автори звертають увагу на збереження груп користувачів із недостатнім рівнем цифрових компетентностей та ризик обмеження їх доступу до фінансових послуг у разі повної відмови від фізичних каналів банківського обслуговування. У контексті фінансової інклюзії це дає підстави акцентувати, що цифрова модель необанкінгу розширює можливості дистанційного доступу до фінансових послуг, однак її інклюзивний потенціал залежить від спроможності різних категорій користувачів фактично та безпечно користуватися цифровими сервісами. На нерівномірність використання цифрових банківських послуг звертають увагу C. Martínez de Ibarreta та співавтори. Досліджуючи електронний банкінг в Іспанії, автори встановили залежність його поширення від віку, освіти, цифрових навичок, довіри до електронних операцій, доходу та територіальних чинників [24]. Подібна закономірність простежується і щодо необанкінгу в Україні: розширення цифрової доступності фінансових послуг саме по собі не забезпечує реалізації інклюзивного потенціалу необанків, оскільки важливою залишається спроможність різних категорій користувачів фактично та безпечно використовувати цифрові фінансові сервіси. Поведінковий аспект реалізації інклюзивного потенціалу необанків простежується у дослідженні S. Nagy, L. Molnár та A. Papp. На прикладі Угорщини автори встановили, що намір користуватися послугами необанків значною мірою визначається ставленням споживачів до них, яке, своєю чергою, формується під впливом сприйнятої корисності та довіри [25]. Отже, поряд із доступністю цифрових сервісів важливе значення для реалізації інклюзивного потенціалу необанкінгу мають і поведінкові чинники їх фактичного використання. Таким чином, зіставлення з результатами інших досліджень дає підстави розглядати інклюзивний потенціал необанкінгу як комплексне явище, що визначається не лише цифровою доступністю фінансових послуг, а й спроможністю та готовністю споживачів користуватися ними.

Наукова новизна. Наукова новизна одержаних результатів полягає в поглибленні теоретико-методичного підходу до визначення інклюзивного потенціалу необанкінгу. Запропоновано розглядати його не лише через цифрову доступність банківських послуг, масштаби клієнтського охоплення та широту функціональних можливостей необанків, а через взаємозв'язок трьох вимірів фінансової інклюзії – доступності, використання та якості фінансових послуг. Це дозволяє врахувати, що дистанційна модель обслуговування, усуваючи частину територіальних і часових обмежень, водночас зберігає або трансформує інші бар'єри, пов'язані з цифровою інфраструктурою, фінансовою та цифровою грамотністю, доступністю цифрових сервісів для різних категорій користувачів, кібербезпекою та захистом споживачів. Відповідно, цифрова доступність фінансових послуг розглядається як необхідна, але недостатня умова реалізації інклюзивного потенціалу необанкінгу. Саме ця логіка відображена в запропонованій систематизації проявів інклюзивного потенціалу та чинників, що обмежують його реалізацію.

Подальшого розвитку набув підхід до обґрунтування напрямів посилення інклюзивного потенціалу необанкінгу шляхом встановлення взаємозв'язку між виявленими бар'єрами, напрямами впливу на них та очікуваними інклюзивними результатами. На основі аналізу функціональних можливостей необанків України та встановлених обмежень запропоновано комплекс напрямів, що охоплює розвиток цифрової інфраструктури, підвищення фінансової та цифрової грамотності, адаптацію цифрових сервісів до потреб різних категорій користувачів, посилення кібербезпеки та розширення доступності цифрових фінансових продуктів. Це дозволяє розмежувати розширення функціональних можливостей необанків і фактичну реалізацію їх інклюзивного потенціалу, а посилення такого потенціалу розглядати як комплексний процес, спрямований не лише на забезпечення цифрового доступу, а й на створення умов для фактичного та безпечного використання фінансових послуг.

Практичне значення. Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їх використання необанками та банками, на базі яких вони функціонують, під час удосконалення цифрових фінансових продуктів і каналів дистанційного обслуговування з урахуванням завдань фінансової інклюзії. Запропонована систематизація дає змогу визначати, які характеристики цифрового банківського обслуговування сприяють підвищенню доступності та використання фінансових послуг, а які бар'єри можуть обмежувати реалізацію цього потенціалу для окремих категорій користувачів. Це може бути використано під час розвитку функціоналу мобільних застосунків, адаптації цифрових сервісів до потреб різних груп населення, розширення спектра доступних фінансових продуктів та вдосконалення механізмів захисту користувачів.

Практичну цінність має також запропонований взаємозв'язок «бар'єр – напрям посилення – очікуваний інклюзивний результат», який може застосовуватися як основа для визначення пріоритетів розвитку необанкінгу з позиції фінансової інклюзії. Для банківського сектору це дозволяє змістити

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117

акцент із формального розширення цифрової доступності та продуктового функціоналу на створення умов для фактичного, регулярного й безпечного використання фінансових послуг. Одержані результати можуть бути враховані також під час реалізації заходів державної політики у сфері фінансової інклюзії та фінансової грамотності, зокрема щодо розвитку цифрової інфраструктури, підвищення цифрових і фінансових компетентностей населення, платіжної безпеки та захисту споживачів фінансових послуг, що відповідає визначеним в Україні стратегічним орієнтирам до 2030 року.

Висновки

Проведене дослідження показало, що інклюзивний потенціал необанкінгу формується у взаємозв'язку доступності, використання та якості фінансових послуг. Дистанційна модель обслуговування послаблює територіальні й часові обмеження, однак не усуває бар'єри фінансової інклюзії повністю, а частково трансформує їх у цифрове середовище. Тому поширення цифрових каналів, зростання клієнтського охоплення та розширення продуктового функціоналу необанків самі по собі не можуть розглядатися як свідчення відповідного розширення фінансової інклюзії. Аналіз monobank, izibank і «Банк Власний Рахунок» показав достатню однорідність базових цифрових банківських послуг та відмінності у ширшому продуктовому функціоналі, що визначає різні можливості задоволення фінансових потреб користувачів.

За результатами дослідження обґрунтовано комплексний підхід до посилення інклюзивного потенціалу необанкінгу, що передбачає розвиток цифрової інфраструктури, підвищення фінансової та цифрової грамотності, адаптацію сервісів до потреб різних категорій користувачів, посилення кібербезпеки й захисту споживачів та розширення доступності цифрових фінансових продуктів. Реалізація цих напрямів сприятиме формуванню умов для більш повного залучення різних категорій населення до цифрового фінансового середовища.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з кількісним оцінюванням впливу необанкінгу на фінансову інклюзію в Україні та визначенням впливу цифрової й фінансової грамотності, територіальних і вікових відмінностей на фактичне використання послуг необанків.

Список використаних джерел

1. Семеног А. Ю., Пахненко О. М., Шалда А. А. Необанки в Україні: особливості, тренди та перешкоди розвитку. *Modern Economics.* 2023. № 39(2023). С. 131-137. DOI: https://doi.org/10.31521/modecon.V39(2023)-20

2. Кретов Д. Вплив необанків та фінтехкомпаній на діяльність традиційних банків. *Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Серія «Економічні науки»*. 2025. № 1 (115). С. 70-76. DOI: https://doi.org/10.37734/2409-6873-2025-1-10

3. Palos-Sanchez P. R., Chang-Tam R. J., Folgado-Fernández J. A. The role of neobanks and FinTech in sustainable finance and technology: the customer/user perspective for entrepreneurs. *Sustainable Technology and Entrepreneurship*. 2025. Vol. 4, Issue 3. Article 100109. DOI: https://doi.org/10.1016/j.stae.2025.100109

4. Десятнюк О. М., Крисоватий А. І., Пташенко О. В. Стан та тенденції розвитку фінансової інклюзії в Україні. *Світ фінансів*. 2023. № 3 (76). С. 21–34. DOI: https://doi.org/10.35774/sf2023.03.021

5. Науменкова С., Міщенко С., Міщенко В. Цифрова фінансова інклюзія для прискорення досягнення цілей сталого розвитку. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка.* 2023. № 1 (222). С. 102-112. DOI: https://doi.org/10.17721/1728-2667.2023/222-1/13

6. Cevik S. Promise (Un)kept? Fintech and Financial Inclusion. *IMF Working Paper*. 2024. No. 24/131. 17 p. DOI: https://doi.org/10.5089/9798400279195.001

7. Trotta A., Gallucci C., Rania F., Strano E., Tipaldi R. The "black box" of digital finance: An umbrella review of the challenges and drawbacks in advancing financial inclusion. *Research in International Business and Finance.* 2026. Vol. 81. Art. 103188. DOI: https://doi.org/10.1016/j.ribaf.2025.103188

8. Digital banking enters a new phase of maturity after surpassing 234 million customers. Alvarez & Marsal. 2026. URL https://www.alvarezandmarsal.com/press-release/digital-banking-enters-a-new-phase-of-maturity-after-surpassing-234-million-customers-according-to-alvarez-marsal

9. 17 Цілей сталого розвитку. Глобальний договір ООН в Україні. URL: https://globalcompact.org.ua/tsili-stijkogo-rozvytku/

10. Anakpo G., Xhate Z., Mishi S. The Policies, Practices, and Challenges of Digital Financial Inclusion for Sustainable Development: The Case of the Developing Economy. *FinTech*. 2023. № 2(2). P. 327-343. DOI: https://doi.org/10.3390/fintech2020019

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117

11. Klapper L., Singer D., Starita L., Norris A. The Global Findex Database 2025: Connectivity and Financial Inclusion in the Digital Economy. World Bank. 2025. DOI: https://doi.org/10.1596/978-1-4648-2204-9

12. Мацків О. І. Компаративний аналіз діяльності необанків. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету*. 2024. № 5–6 (318–319). С. 16–25. DOI: https://doi.org/10.32680/2409-9260-2024-5-6-318-319-16-25

13. Ukraine's Financial Inclusion Landscape: Assessing Challenges and Building Opportunities for Resilience. Assessment Report. World Bank. 2025. https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail/099060526050084232

14. Новий рекорд: monobank перетнув позначку у 11 млн клієнтів. РБК-Україна. 2026. URL: https://www.rbc.ua/rus/news/noviy-rekord-monobank-peretnuv-poznachku-1788163123.html

15. Дашборд. monobank. URL: https://monobank.ua/dashboard

16. Як необанки переживають повномасштабну війну: кейс izibank. Ua.News. 2023. URL: https://ua.news/ua/money/kak-neobanky-perezhyvayut-polnomasshtabnuyu-vojnu-kejs-izibank

17. Ярова М. «З мільйоном не склалося, але ми почали заробляти». Чого досяг «Банк Власний Рахунок» за рік. AIN.UA. 2022. URL: https://ain.ua/2022/11/04/chogo-dosyagbank-vlasnyj-rahunok-za-rik/

18. Amon A., Jagrič T. A Tool for Detecting Neobanking Users. *International Journal of Financial Studies*. 2025. Vol. 13, No. 2. Art. 51. DOI: https://doi.org/10.3390/ijfs13020051

19. Aracil E., Jung J., Melguizo A. Leveraging fintech mobile money to expand banks' financial services in developing countries. *Finance Research Letters*. 2025. Vol. 72. Art. 106280. DOI: https://doi.org/10.1016/j.frl.2024.106280

20. Ferilli G. B., Palmieri E., Miani S., Stefanelli V. The impact of FinTech innovation on digital financial literacy in Europe: Insights from the banking industry. *Research in International Business and Finance*. 2024. Vol. 69. Art. 102218. DOI: https://doi.org/10.1016/j.ribaf.2024.102218

21. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розвитку фінансової інклюзії в Україні: Закон України від 3.06.2025 № 4465-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4465-20#Text

22. Національна стратегія розвитку фінансової грамотності до 2030 року. Національний банк України. 2024. URL: https://bank.gov.ua/ua/about/strategy-fin-literacy

23. Schmidt-Jessa K., Stradomski M. Digital-Only Banks – Retail Banks for Retail Customers Only? *Journal of Banking and Financial Economics*. 2025. No. 1(23). P. 107–124. DOI: https://doi.org/10.7172/2353-6845.jbfe.2025.1.8

24. Martínez de Ibarreta C., Ruíz-Rúa A., Gijon C., Fernandez-Bonilla F. Banking digitalization in Spain: How branch closures and digital barriers reshape financial inclusion. *Digital Business*. 2025. Vol. 5. Art. 100119. DOI: https://doi.org/10.1016/j.digbus.2025.100119

25. Nagy S., Molnár L., Papp A. Customer Adoption of Neobank Services from a Technology Acceptance Perspective – Evidence from Hungary. *Decision Making: Applications in Management and Engineering*. 2024. Vol. 7, No. 1. P. 187–208. DOI: https://doi.org/10.31181/dmame712024883

References

1. Semenoh, A. Yu., Pakhnenko, O. M., & Shalda, A. A. (2023). Neobanky v Ukraini: osoblyvosti, trendy ta pereshkody rozvytku [Neobanks in Ukraine: Features, trends and barriers to development]. *Modern Economics*, no. 39(2023), pp. 131-137. https://doi.org/10.31521/modecon.V39(2023)-20 [in Ukrainian].

2. Kretov, D. (2025). Vplyv neobankiv ta fintekhkompanii na diialnist tradytsiinykh bankiv [The impact of neobanks and fintech companies on the activities of traditional banks]. *Naukovyi Visnyk Poltavskoho Universytetu Ekonomiky i Torhivli. Seriia "Ekonomichni Nauky"*, no. 1(115), pp. 70-76. https://doi.org/10.37734/2409-6873-2025-1-10 [in Ukrainian].

3. Palos-Sanchez, P. R., Chang-Tam, R. J., & Folgado-Fernández, J. A. (2025). The role of neobanks and FinTech in sustainable finance and technology: The customer/user perspective for entrepreneurs. *Sustainable Technology and Entrepreneurship*, vol. 4, no. 3, Article 100109. https://doi.org/10.1016/j.stae.2025.100109

4. Desiatniuk, O. M., Krysovatyi, A. I., & Ptashchenko, O. V. (2023). Stan ta tendentsii rozvytku finansovoi inkliuzii v Ukraini [State and trends in the development of financial inclusion in Ukraine]. *Svit Finansiv*, no. 3(76), pp. 21-34. https://doi.org/10.35774/sf2023.03.021 [in Ukrainian].

5. Naumenkova, S., Mishchenko, S., & Mishchenko, V. (2023). Tsyfrova finansova inkliuziia dlia pryskorennia dosiahnennia tsilei staloho rozvytku [Digital financial inclusion for accelerating the achievement

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117

of sustainable development goals]. *Visnyk Kyivskoho Natsionalnoho Universytetu Imeni Tarasa Shevchenka*, no. 1(222), pp. 102-112. https://doi.org/10.17721/1728-2667.2023/222-1/13 [in Ukrainian].

6. Cevik, S. (2024). Promise (Un)kept? Fintech and financial inclusion. *IMF Working Paper*, no. 24/131, 17 p. https://doi.org/10.5089/9798400279195.001

7. Trotta, A., Gallucci, C., Rania, F., Strano, E., & Tipaldi, R. (2026). The "black box" of digital finance: An umbrella review of the challenges and drawbacks in advancing financial inclusion. *Research in International Business and Finance*, vol. 81, Article 103188. https://doi.org/10.1016/j.ribaf.2025.103188

8. Alvarez & Marsal. (2026). Digital banking enters a new phase of maturity after surpassing 234 million customers. Available at: https://www.alvarezandmarsal.com/press-release/digital-banking-enters-a-new-phase-of-maturity-after-surpassing-234-million-customers-according-to-alvarez-marsal

9. UN Global Compact Ukraine. (n.d.). 17 Tsilei staloho rozvytku [17 Sustainable Development Goals]. Available at: https://globalcompact.org.ua/tsili-stijkogo-rozvytku/ [in Ukrainian].

10. Anakpo, G., Xhate, Z., & Mishi, S. (2023). The policies, practices, and challenges of digital financial inclusion for sustainable development: The case of the developing economy. *FinTech*, vol. 2, no. 2, pp. 327-343. https://doi.org/10.3390/fintech2020019

11. Klapper, L., Singer, D., Starita, L., & Norris, A. (2025). *The Global Findex Database 2025: Connectivity and Financial Inclusion in the Digital Economy*. World Bank. https://doi.org/10.1596/978-1-4648-2204-9

12. Matskiv, O. I. (2024). Komparatyvnyi analiz diialnosti neobankiv [Comparative analysis of neobanks' activities]. *Naukovyi Visnyk Odeskoho Natsionalnoho Ekonomichnoho Universytetu*, no. 5-6(318-319), pp. 16-25. https://doi.org/10.32680/2409-9260-2024-5-6-318-319-16-25 [in Ukrainian].

13. World Bank. (2025). *Ukraine's Financial Inclusion Landscape: Assessing Challenges and Building Opportunities for Resilience. Assessment Report*. Available at: https://documents.worldbank.org/en/publication/documents-reports/documentdetail/099060526050084232

14. RBC-Ukraine. (2026). Novyi rekord: monobank peretnuv poznachku u 11 mln kliientiv [New record: monobank surpasses 11 million customers]. Available at: https://www.rbc.ua/rus/news/noviy-rekord-monobank-peretnuv-poznachku-1788163123.html [in Ukrainian].

15. Monobank. (n.d.). Dashboard. Available at: https://monobank.ua/dashboard

16. Ua.News. (2023). Yak neobanky perezhyvaiut povnomasshtabnu viinu: keis izibank [How neobanks are coping with the full-scale war: The izibank case]. Available at: https://ua.news/ua/money/kak-neobanky-perezhyvayut-polnomasshtabnuyu-vojnu-kejs-izibank [in Ukrainian].

17. Yarova, M. (2022). "Z milionom ne sklalosia, ale my pochaly zarobliaty". Choho dosiah "Bank Vlasnyi Rakhunok" za rik ["We did not reach a million, but we started making money". What Bank Vlasnyi Rakhunok achieved in a year]. *AIN.UA*. Available at: https://ain.ua/2022/11/04/chogo-dosyagbank-vlasnyj-rahunok-za-rik/ [in Ukrainian].

18. Amon, A., & Jagrič, T. (2025). A tool for detecting neobanking users. *International Journal of Financial Studies*, vol. 13, no. 2, Article 51. https://doi.org/10.3390/ijfs13020051

19. Aracil, E., Jung, J., & Melguizo, A. (2025). Leveraging fintech mobile money to expand banks' financial services in developing countries. *Finance Research Letters*, vol. 72, Article 106280. https://doi.org/10.1016/j.frl.2024.106280

20. Ferilli, G. B., Palmieri, E., Miani, S., & Stefanelli, V. (2024). The impact of FinTech innovation on digital financial literacy in Europe: Insights from the banking industry. *Research in International Business and Finance*, vol. 69, Article 102218. https://doi.org/10.1016/j.ribaf.2024.102218

21. Verkhovna Rada of Ukraine. (2025). Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo rozvytku finansovoi inkliuzii v Ukraini: Zakon Ukrainy vid 03.06.2025 No. 4465-IX [On amendments to certain legislative acts of Ukraine regarding the development of financial inclusion in Ukraine: Law of Ukraine dated June 3, 2025, No. 4465-IX]. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4465-20#Text [in Ukrainian].

22. National Bank of Ukraine. (2024). Natsionalna stratehiia rozvytku finansovoi hramotnosti do 2030 roku [National Strategy for Financial Literacy Development until 2030]. Available at: https://bank.gov.ua/ua/about/strategy-fin-literacy [in Ukrainian].

23. Schmidt-Jessa, K., & Stradomski, M. (2025). Digital-only banks – Retail banks for retail customers only? *Journal of Banking and Financial Economics*, no. 1(23), pp. 107-124. https://doi.org/10.7172/2353-6845.jbfe.2025.1.8

24. Martínez de Ibarreta, C., Ruíz-Rúa, A., Gijon, C., & Fernandez-Bonilla, F. (2025). Banking digitalization in Spain: How branch closures and digital barriers reshape financial inclusion. *Digital Business*, vol. 5, Article 100119. https://doi.org/10.1016/j.digbus.2025.100119

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117

25.Nagy, S., Molnár, L., & Papp, A. (2024). Customer adoption of neobank services from a technology acceptance perspective – Evidence from Hungary. *Decision Making: Applications in Management and Engineering*, vol. 7, no. 1, pp. 187-208. https://doi.org/10.31181/dmame712024883

Ця робота ліцензується відповідно до Creative Commons Attribution 4.0 International License
ISSN: 2663-0117